

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXX. ÉVFOLYAM 9. SZÁM 2021. SZEPTEMBER (SZENT MIHÁLY HAVA)

Szentírás vasárnapja

Minden évben szeptember utolsó vasárnapján, idén szeptember 28-án ünnepli az egyház Szentírás vasárnapját. A biblia védőszentjének, Szent Jeromosnak az ünnepéhez, szeptember 30-ához legközelebb eső vasárnapon a katolikus egyház különös figyelmet szentel a Szentírásnak.

Bár a Szentírást az Egyház mindig is kiemelten tisztelte, mégis csak a II. Vatikáni Zsinat rendelkezései szenteltek neki külön ünnepet. A zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei a Szent Péter Bazilikában a főhelyre tették és a tanácskozások középpontjába állították a Bibliát. Az 1962–65 között tartott zsinaton a főpapok testülete Dei Verbum címmel új szellemű határozatot fogadott el a Bibliáról, amely többek között arra szólítja fel a katolikusokat, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást.

Ezen a napon a katolikus közösségek a templomokban kiemelt helyre teszik a Bibliát, és hálát adnak Istennek azért, hogy a szent könyvnek köszönhetően megismerhetik a Teremtő elképzeléseit és akaratát, a helyes erkölcsi értékeket és alapelveket, eligazítást és erőt meríthetnek belőle életük egész folyamán, és bizonyosságot arról, hogy az ember öröklétre kapott meghívást.

A Szentírás arról tudósít, mit tett Isten a világért és népéért, s hogyan ismerték föl a kivá-

lasztott emberek Isten tetteit. A Szentírás annak az üdvösségnek a történetét foglalja magában, melyet Isten megígért és fölvázolt, melynek megvalósítását elkezdte, és melynek teljes megvalósítása a szándékában áll. Ez az üdvösség maga Krisztus. Az Ószövetség nem más, mint

Krisztus megjövendölése és „előrevetítése”, nem csupán szavakban és konkrét ígéretekben, hanem Izrael történelmének azon eseményei révén is, melyeket a Szentírás előad és értelmez. Isten népének kiválasztása, fönmaradása és hanyatlása, az a viszonylagos világosság, ami osztályrészül jutott, prófétái, szentjei és hősei, kultusza és egész berendezkedése az üdvösség kezdetét tanúsítják, és jelzik azt az üdvösséget is, melyet Krisztus hoz el. Az Újszövetség mindenekelőtt ennek a Krisztusban megvalósuló üdvösségnek a története (evangéliumok,

Apostolok Cselekedetei); ehhez járul annak története, hogy a Szentlélek sugallatára miként vált fokozatosan tudatossá a Krisztussal kapcsolatos események üdvösségszerző ereje és az a teljes üdvösség, mely az Egyházra vár (Jelenések Könyve).

A Szentírás elsősorban val-

ket. Isteni magyarázatot ad a történelemhez, mely a kezdetet tekintve fölülte áll az embernek, így túlmutat azon, amit történelemnek szokás nevezni. Az isteni magyarázatot sugalmazás nyújtja. Tehát a Szentírás Isten (leírt) szava, üzenete, melynek hitelességét a Szentlélek szavatolja. Ilyen módon az isteni sugallatnak jogi aspektusa is van. A sugalmazás meghatározásában általában inkább az isteni okságot szokták kiemelni az íráskor keletkezésében: Isten, meghagyva a szerző teljes szabadságát és felelősségét, azt írta le vele, amit akar, és úgy, ahogy akarja, így a Szentírást az Ő hozzánk intézett szavának, egy Isten által írt könyvnek kell tekinteni. De míg a sugalmazás, mint titokzatos isteni okság, egy és osztatlan, nyilvánvaló, hogy a Szentírás tartalma szerint megenged bizonyos fokozatokat a fontosság szempontjából, attól függően, hogy a különféle részek szorosabban vagy kevésbé szorosan kapcsolódnak a legfőbb kinyilatkoztatáshoz, a Krisztusban való üdvösséghez, mely az egész kinyilatkoztatás középpontjában áll. De óvakodnunk kell az elhamarkodott emberi ítéletektől és megállapításoktól, hiszen maga a Szentírás, de az egyházatyák és az Egyház liturgiája is egyértelműen tanúsítják, hogy még az Ószövetségnek látszólag teljesen mellékes részletei is az egyetlen központra, Krisztusra és Egyházára utalnak.

NET cikkrészlet
Fotó: Barák B.

Különleges terményhálaadás Érsekvadkerten

hagyományos munkákat, melyek mára ugyan nem léteznek, de el mégsem felejtethetjük őket. Így kerültek elő a kaszák, a sarlók, vagy éppen a puttonyok a régi aratás és szüret hangulatát visszacsempészve az emberek tudatába. A készülődés azonban nem feledtette el az emberekkel a mindennapokat sem. Érdeemes megjegyezni, hogy miközben nagyon sokan a készülettel voltak elfoglalva, addig a templom sem maradt üres, hiszen a szombat esti szentmisén mintegy háromszáz hívó: idősök, fiatalok, s ami még szebb, családok voltak jelen. A Kolping ház udvarán pedig ugyancsak élet volt, ahol fiatal családok találkozási során rengeteg kisgyermek élvezte az ugrálóvár adta lehetőségeket.

A nagy ünnep azonban a vasárnap volt. A szentmise főcelebránsa és szónoka Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek volt, akit katonatársa és osztálytársa, több évtizedes jó barátja, Máthé György prépost, esperes plébános hívott meg. Az érsek beszédét az Eucharisztikus Kongresszuson való részvételre való buzdítással kezdte. Elmondta, hogy ez a program egyben dicsőítés, ünneplés, hálaadás, emlékezés. Ebből a gondolatból kiindulva megadta a nap mottóját, a hálaadástól az Eucharisztikus hálaadásig. Minden szentmise ugyanezt teszi, hiszen a felajánlaskor a pap

Nyugat-Nógrád térségében, Balassagyarmattól délnyugatra, a Nógrádi-medencében, a Börzsöny hegység lábánál, Rétság és Balassagyarmat között csodaszép település húzódik meg: Érsekvadkert. A hétvégén arra járók nagy készülődésre lehetnek figyelmesek. A 3600 fős település hagyományosan szép, egészen kiemelkedő ünnepét ülte meg 2021. augusztus 22-én, vasárnap: a terményhálaadást. Az ünnepnek külön aktualitást adott, hogy a település 1223 óta plébániát tud magáénak, s

így néhány év választja el fennállásának 800. jubileumától. A hétvégén megtartott ünnep a jubileumi időszakra való felkészülés és a hálaadás jegyében zajlott.

Kicsik és nagyok már szombaton elkezdték a készülődést. Összehordták, majd művészi tehetséggel rendezték formába a terményeket. Aprólékos munkával megtervezték, hogy a kalács, a kenyér, a szőlő, a bor, a gyümölcs, a zöldség hogyan jelenjenek meg az ünnepi körmenetben, s azt is, hogy ki hogyan jelenítse meg azokat a

Bevezető köszöntés a terményhálaadáskor

Főtisztelendő Érsek Atya!
Az Érsekvadkerti Egyházközség közös-

segeinek képviseletében szeretettel köszöntöm, egyben köszönöm, hogy telepü-

lésünk 800 éves születésnapjára készülve, velünk ünnepel a terményekért hálát adó szentmisén és az azt követő körmenetben.

Hasonló szeretettel köszöntöm minden testvéremet, aki a legszentebb áldozat bemutatásakor itt a templomban, vagy a jelen lévő médiákon keresztül alkot együtt imádkozó közösséget.

Mindig nagy ünnepe egyházközségünknek és településnek, ha hozzá másik egyházmegye, jelen esetben a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmegye főpásztora - dr. Bábel Balázs érsek atya - érkezett. Ünnep és egyben feladat, amely megerősíti bennünk az eleinktől örökségül kapott hagyományt, és vajúdó világunkban tovább élteni az oldalfali freskó „Örök időkre megfogadjuk” hitbéli hagyatékát.

Érsek atya! Köszönjük a nekünk ajánlékozott „magvetésként is megélt” idejét, egyben kérjük Isten áldását Egyházunkért végzett szolgálatára!

Érsekvadkert, 2021. augusztus 22.
emjé, fotó: Kristók J.

felemelve az áldozati adományokat Istent dicsőíti. A szentmisében az utolsó vacsora hálaadása jelenik meg, a nagy hálaadás, melyben az Úr rábízta ezt a feladatot Egyházára, hogy ezt cselekedje a föld végezetéig. A főpásztor beszédét a hálaadás fogalmának kifejtésével folytatta. Megemlékezett Szent Pál apostolról, aki azért kortholta a pogányokat, hogy értelmükkel nem ismerték fel Isten ajándékait. Akkor az omladozó Római Birodalomban hangzottak el Pál szavai, de a mai ember számára is üzenete van. Amíg keresztény volt Európa, addig az embereknek természetes volt, hogy hálát kell adni. Sőt az amerikaiaknak külön ünnepe is lett a hálaadásra. Az ipari forradalom idején azonban minden megváltozott. Az ember sok mindent fedezett fel. Nem saját erejéből, hanem azért mert Isten értelmet adott neki, ám az ember azóta mindentudónak tartja magát. Sokszor van, hogy a ma embere, amikor tehetősebb lesz, akkor egyszerűen kifejti: mit kérjek az Istentől, mindenem megvan. És azt hiszi, hogy nincs szüksége az Istenre. A főpásztor ennek okán kiemelte, hogy a mezőgazdaságban dolgozók között a legkevesebb az ateisták száma. Hiszen ők folytonosan kapcsolatban vannak a természettel, van bennük kellő alázat, hogy kicsik vagyunk a természet erőivel szemben. Jól meg tudják határozni az ember helyét. Elbizakodottságunkat figyelmeztette az elmúlt időszak, melyben a járvány, valamint klímaváltozás megmutatta, mennyire ki vagyunk szolgáltatva a természet erőinek. Az elbizakodottságban a körülmények meg tudnak rendíteni minket. Meg kellene, hogy rendítsenek minket. A reményünket nem veszítjük el, hiszen bízunk Istenben, de megrendülten tekintünk a világba.

A hálaadás történetét kifejtve az érsek elmondta, hogy a kinyilatkoztatásban már az Ószövetség is megmutatja a hála fontosságát. Elég a zsoltárokat megnézni, és máris össze tudjuk állítani a Szentmisében megénekelte dicsőség énekünket. Maga Jézus is magatartásában hálaadó lelkületű volt. Nagy hálaadása az utolsó vacsora volt, valamint a keresztt, ahol végbevitte az Atya akarát és az emberek megváltásának művét. Jézus még az embereknek is tudott hálás lelkületet mutatni. Amikor leült szomjasan, fáradtan Jákob kútjánál, a samariai asszony merített neki vizet, melyre Jézus hálája az lett, hogy olyan dolgokat osztott meg az asszonnyal, melyet az apostoloknak csak a későbbi időkben tanított meg. Egy másik alkalommal a leprás Simon házában egy asszony keleti szokás szerint nárdusz olajat öntött Jézusra. Az apostolok zúgolódására kifejtette háláját, amikor ezt mondta: „amíg csak

hirdetik az evangéliumot, erre a tettere emlékezni fognak.” Az ember ugyanis szeretné megörökíteni magát az utókornak. Az apostolok is ezt a hálás lelkületet tanulták meg.

Beszéde következő részében a napi evangéliumról beszélt Balázs érsek, mely az Eucharisztikus beszéd végéből vett részlet volt. Jézus az élet kenyérének hívta magát, melyet sok ember nem tudott elfogadni. Elfordultak tőle. Egyre többen. Nem az ő gondolkodásuknak felelt meg, amit az Úr tanított. Már félt volt, hogy a tizenkettő is el akar menni. Amikor Péter azt mondja, hogy „nálad vannak az örök élet ígéi”, akkor ezzel Péter burkolt hálaadása is megszólal. Ezek a szavak a ma emberének is szólnak. Hová mennénk? Sokan más utakat választanak. Elmennek a hírnév útján, a gazdagság útján, az erkölcsstelen élet útján, mondhatjuk a tékozló fiú útján. De előbb utóbb már a sertések eledele is osztályrészünk lesz, és összetörve, megalázva döbbennek rá, hogy vissza kell térni az Atyai házba. Nekünk nincs más utunk, nincs más alternatívánk, nincs más lehetőségünk, mint a hitünk Jézus Krisztusban. A hitetlenség önmagában büntetés. Boldog az, aki tudja, hogy a hit kegyelem, ajándék, amiért mindig hálásnak kell lenni. A hálás lelkületű emberek boldogok, az elégedetleneknek semmi sem jó, soha nem boldogok.

Beszéd végén azt a feladatot adta a főpásztor a jelenlévőknek, hogy ne múlják el nap, hogy hálát ne adnánk. Felidézte a görög katolikus liturgia szép szavát: „Tieidből néked ajánljuk fel, mindnyájunkért és mindenekért.”

A szentmise végén megáldották a terményeket, valamint a két lobogót, melyre a

Hálaadás és zászló megáldás

Az új kenyér megáldását követően dr. Bábel Balázs érsek atya az alábbi imával áldását adta az Érsekvadkert 800 éves évfordulójára (1223-2023) készült előkészületi zászlókra is:

Mindenható örök Isten! Tiéd az áldás és dicsőség végtelen jószágodért. Hálátelt szívvel köszönjük meg településünk, Érsekvadkert 800 éves évfordulóját, ami 2023-ban lesz, amely

ünnepre a mai napon elkezdjük településünk lelki, szellemi és technikai felkészülését.

Elkészítettük azt a logót, ami mindennap figyelmeztet bennünket a nagy évforduló méltó előkészítésére és megünneplésére.

Kérünk, áldd meg ezt a 800 éves évforduló logójával ékesített két zászlót, hogy figyelmeztessen bennünket a településünk iránti felelős-

jubileumi felkészülés jelképét helyezték el. Ezután kezdetét vette a színpompás, gondosan előkészített körmenet. A gyermekek virágból készült rózsafüzért vittek, a felnőttek a föld terményeit. Megjelentek az egyházközség csoportjai, lobogói, a fiatalok és idősek, valamint a családok. A körmenetben nem voltak bámészkodók, hanem mindenki belül volt, részévé vált a hálaadásnak. Az ének egyöntetűen hangzott, s a templomhoz közeledve felcsendültek az ősi hálaadó himnuszok, a Te Deumnak hangjai, melyre a közösség visszatért a templomba, ahol az ünnepet érseki áldás zárta. A szentmise után pedig a termények megkóstolása következett és a beszélgetéssel, jókedvvel teli együttélés, mely irigylésre méltóvá teszi ezt az ősi települést.

*Fülöp Ernő
Kalocsa-Kecskeméti
Főegyházmegye*

Fotók: Kristók J.

ségünkre, egyben kérjük templomunk és községünk védőszentjeinek, Szent András apostolnak és Szent Adalbert püspöknek közbenjárását, hogy őseink hitét örököelve, mi is megbecsüljük és tovább adjuk a keresztény életet, az itt élő és az ideérkező embereknek!

Áldja meg ezt a két előkészületi zászlót a Mindenható Isten, az Atya és a Fiú és a Szentlélek! Ámen.

Nyitó szentmiséről jelentjük

Megszólt a Szentlelket hívó ének, megkezdődött a bevonulás. Hosszú sorban léptek az oltárhoz a koncelebráló püspökök,

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai, külföldi főpásztorok és a világ különböző részeiből érkezett vendégek. A

papnövedékek felvezetésével vonult be Erdő Péter bíboros, Magyarország prímása és Angelo Bagnasco bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke, a szentmise főcelebránsa és szónoka.

Erdő Péter a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust megnyitó köszöntőjében így fogalmazott: „Hálát adok az Isteni Gondviselésnek, hogy a mai napon megnyithatjuk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. A tavalyi halasztás után átérezzük, hogy az életünk nem pusztán a saját igyekezetünkön múlik. Köszönjük az Eucharisztikus Kongresszus Pápai Bizottságának segítségét és munkáját, és Piero Marini érsek úr munkáját, a magyarországi szervezők hősies helytállását, a magyar társadalom minden segítségét.

Ezekben a napokban különösen is átérezzük, hogy Krisztus velünk van az Eucharishtiában. Nem hagyja magára az Egyházat, a népeket, az emberiséget. Minden

erőnk és reményünk belőle fakad. Az Eucharisztia az a forrás, amelyből keresztény életünk, küldetésünk táplálkozik. Krisztus Urunk! Légy velünk! Adj erőt és világosságot küldetésünkhöz a mai világban! Add, hogy veled éljünk itt a földön és majd az örökkévalóságban!”

Angelo Bagnasco szentbeszédében köszönetet mondott a magyar egyháznak, hogy vendégül látja a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

„Senki sincs egyedül egy ellenséges világmindenség közepén” – fogalmazta meg az Egyház üzenetét. „Egyetlen ember sem láthatatlan, azok sem, akik érzik a kereszt súlyát, akik sírnak, akiket üldöznek az igazság miatt, akiknek nincsen hazájuk, akiknek fájdalma is ismeretlen a többiek előtt, mert mindannyiunk atyja Isten, közel van hozzánk, kopogtat minden szív ajtaján. Osztódik az emberi sorsban, és felemel bennünket a Szentháromsághoz. Életünk világossága Krisztus, aki nem halt meg, ő a világ megváltója, az örök élet kenyere, aki az Eucharisztia által átlép minden magányon, minden távolságon, minden közönyön.”

A bíboros így szólt az elsőáldozókhoz:

„Ti vagytok az Egyház tavasza. Mi, felnőttek a szeretet üzenetét hozzuk számotokra. Amikor magatokhoz veszitek Jézust az Oltáriszentségben, az Úr betér szívetek hajlékába, és veletek marad, olyan barátok lesz, aki soha nem árul el benneteket.” A szónok köszöntötte a katolikus iskolába járó fiatalokat. Arról beszélt nekik, hogy Isten nem ellensége a szabadságnak, a hit pedig nem a tiltások sorozatát jelenti, hanem egy hatalmas „igen” az öröme, még akkor is, ha elkötelezettséget kíván. A hit nem ellensége az észnek, hanem kutatja a dolgok értelmet, és az észnek is szüksége van a hitre ahhoz, hogy önmaga lehessen.

Elmondta a fiataloknak: „Mi, felnőttek aggodalommal figyelünk benneteket, az igazság és a jó útján indultok-e el. Vállaljátok-e a szeretet küzdelemmel járó útját?” Figyelmeztette őket: „A dolgok hamar elkopnak, az emberek megöregszenek. Tudnotok kell, az élet nem attól szép, hogy nincsenek benne megpróbáltatások, nehézségek, tévedések, de nem is akkor, ha sikerekkel lesz tele, ha fontos emberek lesztek, hanem akkor, ha hasznosak lesztek. Az Egyháznak szüksége van rátok, a fiatalokotokra, a lelkesedésetekre. Nektek

viszont szükségetek van Jézusra.”

Bagnasco bíboros köszönetet mondott Ferenc pápa nevében is a paptestvéreknek. Szolgálatukat méltatta: Ti vagytok ott az élet minden határhelyzetében, a városokban és a falvakban, a hegyekben, szigeteiken, a síkságokon és a pusztákon. Hordozátok Jézus szavait, az evangélium fényét, az Eucharisztia erejét, az Egyház egységét. Ti vagytok Isten szeretetének, a jövőnek hírnökei. „Az Egyház nem tud számotokra nyugalmas életet biztosítani, de Krisztussal együtt azt mondja: Ne féljétek!”

„Most pedig közösségünk felemeli tekintetét, és látóhatárát az isteni Eucharisztiahoz és Krisztus szívéhez igazítja. Térdel állva mondja ki az utolsó szavakat. És ez nem más, mint ismételt, bátorító felszólítás: hatalmas ez a misztérium, de jelen van itt, ezen az oltáron, és velünk marad mindennap, a világ végezetéig. Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét. Emlékezzetek rá: arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia” – buzdított és bátorított Bagnasco bíboros.

**(Bp., 2021.09.05. MK.
Fotó: Kristók J.)**

Pápai prédikáció részlet

Ferenc pápa szeptember 12-én Budapestre érkezett, ahol 11.30 órakor a Hősök tereén bemutatta az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A NEK Titkárságának tájékoztatója alapján több százezeren gyűltek össze szentmisét ünnepelni Ferenc pápával.

A nyitó szentmiséhez képest nagyságrenddel többen imádkoztunk együtt. Imádkoztunk, amit az is alátámaszt, hogy egy-egy elcsendesülés annyira fegyelmezett volt, hogy szinte csak a szellő által lengtetett falevelek dallamát lehetett hallani. S ha ima vagy ének hangja csendült, még ha latinul is, a jelenlévők bekapcsolódtak abba. Igazi imádkozó közösség volt jelen, ami azt sugározza, hogy a baljós jelek ellenére is van remény a hitünk és magyarságunk megmaradására.

A teljesség igénye nélkül, most néhány gondolatot megosztanék a Szentatyának a felolvasott evangéliumi részből kiinduló tanításából. (Az MK honlapján teljes egészében elolvasható!)

Fülöp Cezaréjában Jézus megkérdezi a tanítványaitól: „Hát ti mit mondtok, ki vagytok?” (Mk 8,29). Ez a kérdés sarokba

szorítja a tanítványokat és fordulatot hoz számukra a mester követésében. Jól ismerték Jézust, nem voltak már kezdők, hiszen közel álltak hozzá, és tanúi voltak számos csodájának, ámulattal hallgatták tanítását, és mindenhová elkísérték. Mégis, nem úgy

gondolkoztak még, mint Ő.

Hiányzott még a döntő lépés, amely elvezet Jézus csodálásából Jézus követésére.

Az Úr ma is rászegezi a tekintetét mindannyiunkra, és személyesen felteszi ne-

Folytatás a következő oldalon

Portékás forgatag

A Tizenhárom almafa Alapítvány 2021.09.04-én két önálló – majd a gyakorlatban egybe olvadó – rendezvényre várta az érdeklődőket a Kolping ház fel díszített udvarába.

Reggel 8 órától délig a bejáratnál kialakított alkalmi standokon kézműves portékás, azaz termelői piac várta az érdeklődőket. Az első alkalommal megvalósított alkalmi piac (előbb bizonytalanul, majd nagyobb számban) vonzotta be az

terasz és élő zene várta a betérőket. A Fábán Flóra (hegedű) és Szrenka Gergely (zongora) által előadott dalok megidéztek az időtlenséget is, játékok kiemelt a rohanó világból és megmutatta, hogy az élet szép.

A hátsó udvarban pedig már reggeltől várta a kisgyerekeket a kibővített játszótér. A már ismert hintákat, mászókat és trambulint tucatnyi ügyességi fajték egészítette ki. Lehetett hídról horgászni,

A piac zárását követően pedig érkeztek és előkészültek a kézműves mesterek. A hátsó udvarban délután 3 órától induló forgatag során számtalan mesterséget próbálhattak ki az arra kíváncsiak, gyerekek és felnőttek egyaránt. Ezermesterré válhatott, aki mind végig járta! Volt ugyanis bőrdíszműves, fazekas, kovács, kosárfonó, hímző, mézeskalács-festő és tojáspatkoló is. Valódi forgataggá vált az udvar, sorra készültek a nyakláncok, vázák, díszes mézeskalácsok, kis terítők, fonott szappantartók, szerencsepatkók és patkolt tojások. Aki pedig végzett vagy megpihent, várta a játszótér és a Vadkerti Szittyák vezette tradicionális íjászat. Öröm volt látni a zsúfolt, lüktető udvart!

A portékások egy része délután már családotul tért vissza, így a piac is zajlott egész nap.

A kicsi és nagy ezermestereket a foglalkozások után - a Magyar Népmese Színház közreműködésével - az aranytoluló madár repítette el a mesék világába. A nap zárásaként pedig a teraszon - hagyományos módon - elő zenével kísért moldvai táncház várta a fáradhatatlankat.

A nap végére mindenki megkapta a magját.

Külön köszönet Pistyúr Attilának, Molnár Baláznak, Tóth Gábornak, Boda Norbertnek és Horváth Csabának, előkészítő és szervező munkájuk tette lehetővé, hogy úgy tűnjön: itt minden megy magától.

*Érsekvadkert,
2021. szeptember 17.*

Molnár Arnold

arra járókat. A termelők által kínált minőségi termékeken (különböző ízesítésű kecskesajt, csípős stand az enyhétől a könnyfakasztóig és a gyümölcsös szószig, gyógyteák, szárított és őrölt gombakészítmények valamint fűszerek, kürtős kalács) túl hangulatos, virágos beszélgető

künk a kérdést: „Ki vagyok én valójában a te számodra?” Ki vagyok a te számodra? Ez egy olyan kérdés, amely mindannyiunktól nem csupán egy pontos választ vár el a katekizmus alapján, hanem személyes, életünkkel adható választ.

Ebből a válaszból születik meg a tanítványi kapcsolat megújítása. Ez három lépésben megy végbe a tanítványoknál, és mi is megtehetjük ezeket: Jézus hirdetése, döntés Jézussal, Jézus követése.

Zárszóként néhány gondolat a három lépéshez. Jézus hirdetése során, ha kimondjuk, hogy Jézus a Krisztus, a Messiás, pontos a megfogalmazásunk, de nem teljes. Hisz mindig fenyeget az a veszély, hogy

célba dobni, kacsát úsztatni, sünt futtatni... és be is népesült a játszótér. Az összegyűlt gyerekek beülhettek a varázslóiskola padjába is, ahol betekintést kaptak a trükkök mögé, sőt: ki is próbálhatták, hogy lesz egy üres fehér lapból egy mozdulattal bankó.

az emberek és nem Isten elképzelése szerinti Messiást hirdetik. Természetesen mi is szeretnénk egy olyan Messiást, aki hatalommal rendelkezik és nem egy keresztre feszített szolgát. Az Eucharisztia (melyet most a világkongresszus keretében is ünneplünk) azért van előttünk, hogy emlékeztessen bennünket, kicsoda Isten!

Jézus követése sem „sétalop”. A keresztény útja nem a siker ostromlása, hanem éppen azzal veszi kezdetét, hogy hátra lépünk egyet. Ez megszabadít attól, hogy középpontban legyünk, hogy ki tudjunk lépni középről. Ezért engedjük, hogy a találkozás Jézussal az Eucharisziában átalakítson bennünket, mint tette azt a ke-

leti egyházzal közös szentünkkel, Szent István királlyal, vagy a német földön tevékenykedő Árpádházi Szent Erzsébettel is.

Természetesen a döntés saját kezünkben van. A kereszt sohasem volt divatos: napjainkban sem, de régen sem volt az. ugyanakkor benső gyógyulást hoz. Igaz ehhez a gyógyuláshoz küzd bennünk a valódi Isten és az énünk istene közti különbség. Törje fel e különbség béklyóját, hogy Jézus, az élő kenyér, kigyógyítson a bezárkózásból, megszabadítson abból a bénító szolgaságból, amikor saját képünket védjük, és elvezessen oda, ahová Ő akar.

Budapest, 2021. szeptember 12.

MK. Fotó: Kristók J.

Szolnok város Díszpolgára lett Máthé György plébános atya

Szolnok kulturális és hitéleti értékeinek gazdagításáért, a felnövekvő generációknak nyújtott iránymutatásáért, a megyeszékhely presztízsének emeléséért, Szolnok megyei jogú város Önkormányzata Közgyűlésének

a 241/2021.(VII.15.) számú határozata alapján Szolnok Város Díszpolgára Címet adományozza Máthé György részére.

**Szolnok, 2021.
szeptember 1.**

Szeretettel gratulálunk Gyuri atyának az elismerő címhez!

Ez történt

Keresztelések:

28. Jakus Zoltán
Jakus Zoltán - Szabó Viktória
29. Matuk Áron
Matuk Róbert – Molnár Edit

Temetések:

38. Mészáros Jánosné Fülöp Mária (1952)

Házasságot kötöttek:

- Augusztus 28.
Fábián József – Lantos Adrienn Mária
- Szeptember 18.
Csillag Ferenc – Vitéz Mária

Világok harca

*Lengyel honban él a tudat,
az, amelyik utat mutat,
az, amelyik életvédő,
hisz e nemzet istenfélő.*

*János Pál országa vallja:
Jézus az Úr, s ezt megtartva
jár az úton hitben tovább.
Nekik szent Isten, hon, család.*

*Ám a mocsok most sem tétlen,
antifa, s gender merészen
anarchizál templom körül,
és mindenbe lábat törül.*

*A hú lengyel éltet éltet:
ők szeretnek, ők remélnek,
míg a halál pribékjeit
bűn uralja, s nem nézhetik.*

*Időtlen a gonosz bennük.
Szájuk ordít, gyilkol teroik,
baba-vérre éhesek mind,
S lelkiük a sátánra tekint.*

*Csatlósok ők. Szíviük méreg.
Nevezhetjük ellenségnek,
ám aki felbújtja őket,
annak bűne nagyobb, rötebb.*

*Míg a józan honfi szeret
hazát, hont, és gyermekeket.
S küzd is értük hittel, lánggal,
és szembeszáll a barbárral.*

*Világok harca e korszak,
S ezen áll, hogy lesz-e holnap:
mit ér a hit, mely még éget:
szó, becsület, jövő, élet.*

Egyházközségi hírek

Október hónapban a Szűzanyát a rózsafüzér imádsággal köszöntjük. A rózsafüzért, hétfőn, kedden és szerdán este fél 6-kor a Kálvária-Kápolnában, csütörtökön, pénteken, szombaton este fél 6-kor a templomban végezzük. vasárnap pedig a nagymise előtt, 9 órától imádkozzuk. Szerdai napokon a rózsafüzér után a Kálvária-kápolnában mutatjuk be a szentmisét is.

Október 1-én lesz a hónap első pénteke, délelőtt a szokott módon keressük fel otthonaikban az idős - beteg Testvéreket a szentségekkel.

Október 8-án, pénteken Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Magyarország Főpatronájának lesz az ünnepe, este 6

órákor lesz szentmise.

Október 10-én lesz Mátraverebély-Szentkúton a Magyarok Nagyasszonya búcsú, melyre egyházközségünkben is szervezünk. A búcsúról bővebb tájékoztatást a vasárnapi hirdetésekben adunk.

Október 23-án, szombaton nemzeti ünnepünk, az esti szentmisét Magyar Hazánkért ajánljuk fel.

Szentmisék rendje októberben:
Hétfőn, kedden reggel 7 órákor
Szerdán este 6 órákor a kálvária-Kápolnában

Csütörtök, péntek, szombat este 6 órákor
Vasárnap reggel 8 óra és délelőtt fél 10

2020. X. 26.
Babik Erzsébet

Szentmiseszándékok

Október

1. Péntek -
2. Szombat - Péter István, szülei, testvére János és hozzátartozók, a Boda és Kovács család halottai
3. Vasárnap -
4. Hétfő -
5. Kedd -
6. Szerda -
7. Csütörtök - Fábián Ferenc, felesége Kristók Mária, szülei és hozzátartozók
8. Péntek -
9. Szombat - Szabó János, felesége Kaba Erzsébet, szülei, testvére és a Kaba család halottai (Alapítványi)
- Szabó Kornél, Szabó Olivér, édesanyjuk Mák Brigitta 5. évforduló
- Szabó János, szülei Szabó Ignác és Kosztrihán Emerencia, nagyszülei, élő és elhunyt családtagok
- Pálincás János, felesége Benyó Erzsébet, fiuk János, vejük Kakulya György, élő és elhunyt hozzátartozók
- Valent András 1. évforduló
10. Vasárnap - Koza Kálmán, felesége Kosztrihán Ilona, vejük Szunyog Sándor és Péter András és szülei
- Pinke Kálmánné Szabóki Rozália születésének 100. évfordulója, 33. évforduló, férje Pinke Kálmán, halálának 43. évfordulója alkalmából és a család halottai
11. Hétfő -
12. Kedd -
13. Szerda -
14. Csütörtök - Zöllei és Horváth család élő és elhunyt tagjaiért
- Kalmár István, felesége Fábián Erzsébet, fiuk, a család élő és elhunyt tagjai
- Hoszpodár Józsefné Szabó Julianna, szülei, a család élő és elhunyt hozzátartozói
15. Péntek - Súth János 35. évforduló, felesége Varga Mária, szülei, vejük Pistyúr János, élő és elhunyt családtagok
16. Szombat - Molnár, Kaba és Kristók család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Jakubecz János, felesége Varga Piroska, Varga és Jakubecz család élő és elhunyt tagjai
- Záhorszki, Pauer és a Szuhánszki család élő és elhunyt tagjaiért
17. Vasárnap - Erdős János, szülei, apósa, anyósa, a család halottai
- Fábián Jánosné Dósa Erzsébet, szülei és hozzátartozók
18. Hétfő - dr. Légrády Lászlóért halálának 32. évfordulója, a Légrády család élő és elhunyt tagjaiért
19. Kedd -
20. Szerda -
21. Csütörtök -
22. Péntek - Kaba Istvánné Kovács Ilona 1. évforduló
- Fejes Gáborné Gyurcsek Julianna 5. évforduló, Gyurcsek és Markó család élő és elhunyt hozzátartozói
23. Szombat -
24. Vasárnap - Puzsár László 10. évforduló és hozzátartozók
- Szabó Ignácné Záhorszki Margit, férje, fiaik János, Ignác és József, menyek Erzsébet, Mária és Margit, élő és elhunyt családtagok
25. Hétfő -
26. Kedd - Szabó Jánosné Kaba Erzsébet, férje, szülei, testvére és a Kaba család halottai (Alapítványi)
27. Szerda -
28. Csütörtök -
29. Péntek -
30. Szombat - Murányi István, felesége Dombai Erzsébet, a család élő és elhunyt hozzátartozói
- Kosztrihán Józsefné, férje, fiai, a Kosztrihán és Erdős család élő és elhunyt tagjai
- Kovács Lászlóné Kácsor Veronika, férje, fia és elhunyt hozzátartozók
31. Vasárnap - Záhorszki János, felesége Kovács Borbála, élő és elhunyt hozzátartozók
- Percsina Pálné, férje, fia, Erdős István és szülei

Hol csúsztál meg?

Ha rendszeresen esesel a lakásodban egy küszöbön, akkor nem a fájdalom a probléma, az, hogy megütötted a térded. Nem az a gond, hogy honnan szerzel rá ragtapaszt, és nem is az okoz fejtörést, hogyan kell kipárnázni a padlót a küszöb környékén. A valódi probléma a küszöb. Ez az, amivel érdemes valamit kezdeni.

Ne arra figyelj, hogy hová estél, hanem arra, hogy hol csúsztál meg!

Tudod, a problémák olyanok, mint a jéghegy: a legtöbbszörnek csak a felszínét látod, de a lényegük a mélyben van.

Azt érdemes kiderítened, hogy mi van a felszín alatt, a lelked mélyén! Azt érdemes megvizsgálnod, milyen is a kapcsolatod az Istennel, az embertársaiddal és hogyan lehetne mélyebb, személyesebb a kapcsolatod Vele, hogy meghallad, amit mondani, üzenni szeretne neked.

(V.I. Szegedről)

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület

Felelős kiadó: Máthé György plébános
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszegye.hu>
email: emje52@gmail.com